

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OVJERI POTPISA, RUKOPISA I
PREPISA**

Član 1

U Zakonu o ovjeri potpisa, rukopisa i prepisa („Službeni list CG“, broj 85/18) u članu 2 stav 2 mijenja se i glasi:

„Ovjera prepisa podrazumijeva potvrđivanje podudarnosti prepisa sa njegovim izvornikom u pisanom ili elektronskom obliku, odnosno ovjerenim prepisom u pisanom ili elektronskom obliku.“

U stavu 3 poslije riječi: „prekucani tekst“ dodaje se zarez, a riječi: „ili fotokopija“ zamjenjuju se riječima: „fotokopija ili prepis u elektronskom obliku“.

Poslije stava 3 dodaje se novi stav koji glasi:

„Izvornik, odnosno ovjereni prepis u elektronskom obliku mora ispunjavati uslove propisane zakonom kojim se uređuje elektronski dokument.“

Član 2

Poslije člana 17 dodaje se novi član koji glasi:

„Član 17a

Digitalna ovjera potpisa i rukopisa podrazumijeva stavljanje kvalifikovanog elektronskog potpisa, odnosno pečata ovlašćenog službenog lica, odnosno notara na digitalizovani dokument koji sadrži ovjereni potpis, odnosno rukopis sa potvrdom o ovjeri.

Digitalizacija dokumenta koji sadrži ovjereni potpis, odnosno rukopis sa potvrdom o ovjeri vrši se u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronski dokument, u prisustvu ovlašćenog službenog lica, odnosno notara.

Prije digitalne ovjere ovlašćeno službeno lice, odnosno notar izvršiće ovjeru potpisa, odnosno rukopisa u skladu sa čl. 6 do 17 ovog zakona, pri čemu potvrdu o ovjeri ne spaja sa ispravom na kojoj se vrši ovjera potpisa odnosno rukopisa jemstvenikom.

Digitalnu ovjeru potpisa i rukopisa vrši ovlašćeno službeno lice, odnosno notar.

Naziv ovjerenog elektronskog dokumenta mora da sadrži naznaku da se radi o digitalno ovjerenom potpisu „DOP“, odnosno digitalno ovjerenom rukopisu „DOR“.

Troškove digitalne ovjere potpisa i rukopisa snosi lice na čiji zahtjev se vrši digitalna ovjera.

Visina troškova iz stava 6 ovog člana utvrđuje se u visini naknade troškova ovjere potpisa i rukopisa u pisanom obliku uvećane za troškove digitalizacije, koji se obračunavaju u skladu sa tarifom kojom se uređuju naknade za rad i naknade troškova notara.”

Član 3

Član 19 mijenja se i glasi:

„Ovlašćeno službeno lice, odnosno notar ovjeriće prepis koji je samo sačinilo ili je sačinjen u njegovom prisustvu ili je prepis elektronskog dokumenta odštampan u njegovom prisustvu.

Ovlašćeno službeno lice, odnosno notar ovjeriće prepis elektronskog dokumenta koji je poslat na njegovu jedinstvenu službenu adresu za elektronsku komunikaciju i koji je odštampan u njegovom prisustvu.

Prepis koji se ovjerava mora se uporediti sa izvornikom javne, odnosno druge isprave ili ovjerenim prepisom te isprave u pisanom ili elektronskom obliku, radi utvrđivanja njihove međusobne podudarnosti, a podaci iz sertifikata za elektronski potpis, odnosno elektronski

pečat, na kojima se zasniva elektronski potpis, odnosno elektronski pečat sadržani u elektronskom dokumentu moraju se provjeriti.

Prepis se mora podudarati sa izvornikom javne, odnosno druge isprave ili ovjerenim prepisom te isprave u pisanom ili elektronskom obliku u pravopisu, interpunkciji, skraćivanju riječi i u drugim pojedinostima.

Troškove sačinjavanja prepisa iz st. 1 i 2 ovog člana snosi lice na čiji zahtjev se vrši ovjera prepisa.

Visina troškova iz stava 5 ovog člana, za svaku stranu prepisa sačinjenu fotokopiranjem odnosno štampanjem, iznosi polovinu naknade troškova za izradu fotokopije, odnosno štampanja prepisa propisane tarifom kojom se uređuju naknade za rad i naknade troškova notara.“

Član 4

Poslije člana 22 dodaje se novi član koji glasi:

„Član 22a

Digitalna ovjera prepisa podrazumijeva stavljanje kvalifikovanog elektronskog potpisa, odnosno pečata ovlašćenog službenog lica, odnosno notara na digitalizovani dokument koji sadrži ovjereni prepis sa potvrdom o ovjeri.

Digitalizacija dokumenta koji sadrži ovjereni prepis sa potvrdom o ovjeri vrši se u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronski dokument, u prisustvu ovlašćenog službenog lica, odnosno notara.

Prije digitalne ovjere ovlašćeno službeno lice, odnosno notar izvršice ovjeru prepisa u skladu sa čl. 19 do 22 ovog zakona, pri čemu potvrdu o ovjeri ne spaja jemstvenikom sa prepisom koji se ovjerava.

Digitalnu ovjeru prepisa vrši ovlašćeno službeno lice, odnosno notar.

Naziv ovjerenog elektronskog dokumenta mora da sadrži naznaku da se radi o digitalno ovjerenom prepisu „DOPR“.

Troškove digitalne ovjere prepisa snosi lice na čiji zahtjev se vrši digitalna ovjera.

Visina troškova iz stava 6 ovog člana utvrđuje se u visini naknade troškova ovjere prepisa u pisanom obliku uvećane za troškove digitalizacije, koji se obračunavaju u skladu sa tarifom kojom se uređuju naknade za rad i naknade troškova notara.“

Član 5

Poslije člana 26 dodaju se dva nova člana koji glase:

„Član 26a

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona uskladiće se sa ovim zakonom u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 26b

Osnovni sud, organ lokalne uprave nadležan za poslove ovjeravanja i notar dužni su da obezbijede tehničke i druge uslove za primjenu odredaba o digitalnoj ovjeri potpisa, rukopisa i prepisa u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.“

Član 6

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“.